

הנגשת שמע הלכה למעשה

תקנות נגישות לשירות

פקול - ארגון נדל"ש מרכזי ומתחברים (ע"מ)

- 3..... דבר היו"ר
- 3..... דבר המנכ"לית
- 4..... רקע
- 5..... מהי מוגבלות בשמיעה?
- 6..... כיצד להשיג תקשורת טובה יותר עם אנשים בעלי ירידה בשמיעה.
- 7..... תקנות נגישות השירות
- 7..... פרשנות (פרק א')
- 7..... הנחיות כלליות בתקנות (פרק ב')
- 8..... התאמת נהלים, הליכים ונוהגים בשירות (פרק ג')
- 8..... התאמות נגישות למקום שניתן בו שירות (פרק ד')
- 9..... הספקת אמצעי עזר ושירותי עזר בשירות ציבורי (פרק ה')
- 9..... הוראות כלליות (סימן א')
- 10..... מידע ותקשורת בשירות (סימן ב')
- 11..... שירותי האינטרנט (סימן ג')
- 11..... התאמות בשירותי ביטחון והצלה (סימן ד')
- 11..... התאמות נגישות בערכאות שיפוטיות וגופים בעלי סמכות מעין- שיפוטית ורשויות שבסמכותן לקבוע מוגבלותו של אדם וזכאותו לשירות (סימן ה')
- 12..... נגישות בישיבות ברשויות ציבוריות (סימן ז')
- 13..... שירותי אירועים בפני קהל (סימן ט')
- 14..... נגישות לתערוכות ולמרכזי מבקרים (סימן י')
- 16..... שירותי סיורים מודרכים (סימן י"א)
- 17..... נגישות לשירות בספריות (סימן י"ב)
- 17..... שירותי הדרכה והכשרה (סימן י"ג)
- 18..... נגישות לפעילות פנאי וחוגים (המשך סימן י"ג)
- 19..... נגישות בשירותי הרווחה* (סימן י"ד)
- 19..... שירותי דת* (סימן ט"ו)
- 19..... שירותי הארחה* (סימן ט"ז)
- 21..... שירותי מגורים ולינה* (סימן י"ז)
- 21..... נגישות חלופית למקום ציבורי ולשירות ציבורי (פרק ו')
- 22..... הכשרת עובדים, מינוי רכז נגישות (פרק ז')
- 23..... החלה הדרגתית (פרק ח') ותחילה והוראות מעבר (פרק ט')
- 26..... אודות בקול - ארגון כבדי שמיעה ומתחרשים (ע"ר)

דבר היו"ר

מונחת לפניכם חוברת דקה שהיא מבחינת "מועט המכיל את המרובה". היא מיועדת לכבדי שמיעה וחרשים כדי שיוכלו למצוא בקלות את התקנות המחייבות נותני שירות בתחום שמעניין אותם. כך למשל, מי שצריך לגשת לבנק ימצא כאן את התקנות שמחייבות את הבנק ומי שרוצה ללכת להצגה ימצא תקנות בתחום זה.

התקנות המובאות בחוברת זו מתייחסות לנגישות שמע בלבד. זאת כדי להקל על כבדי השמיעה והחרשים במציאת התקנות שרלבנטיות בשבילם. עבודה רבה הושקעה בהכנת החוברת על ידי מתנדבות של בקול ואנשי מקצוע בתחום השמיעה ובתחום ההנגשה, אבל החוברת אינה באה במקום התקנות כפי שהן מופיעות ברשומות ואינה יכולה לשמש כבסיס לתביעה משפטית.

עם הצטברות של ניסיון בהפעלת התקנות יש לשער שיהיו בהן שינויים. אנו בבקול עוקבים אחרי השינויים ונביא אותם לידיעת הציבור אם בפירסום באתר של בקול או במהדורה חדשה של חוברת זו.

אני מודה לכל העושים במלאכה, ומקווה שחוברת זו תהווה נדבך נוסף לקראת השגת החזון של בקול שהוא מתן אפשרות לכל אדם כבד שמיעה לנהל את חייו באופן עצמאי לפי רצונו ולפי נטיות לבו.

יו"ר
אילנה סריד

דבר המנכ"לית

הזכות לנגישות הינה עיקרון יסודי בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלויות.

אדם עם מוגבלות זכאי לנגישות למקום ציבורי ולשירות ציבורי ומשכך חלה חובה על נותני שירות להנגיש את שירותיהם. תקנות נגישות השירות נכנסו לתוקף. מדובר במהפכה שעיקרה מתן חופש בחירה לאדם המתמודד עם מגבלה כלשהי, ולענייננו מגבלת השמיעה, לצרוך שירות נגיש על גווניו הרבים (תרבות, ופנאי, תעסוקה, שירות ציבורי ועוד) על מנת להשתלב בחברה באופן מיטבי למרות המגבלה.

בחוברת שלפניכם, ניסינו להקל במעט ולפשט את התקנות על מנת שיקל עליכם נותני השירות לבצע את ההנגשה ולאנשים המתמודדים עם הירידה בשמיעה לדרוש את הנגישות ולדעת את מה לדרוש. מדובר בתהליך דו כיווני מאתגר ומורכב, אשר מעצם מהותו מציב קשיים, חסמים, שבירת דעות קדומות, שינוי עמדות ונדרש בו אורך רוח. בסופו של התהליך אנו שואפים לכך שהחברה בה אנו נמצאים תהיה מכבדת, צודקת וערכית.

חובת ההנגשה חלה על נותני שירות, אך זוהי זכות. זכות שהוענקה לנותני שירות, וזכות של אנשים המתמודדים עם מוגבלות בשמיעה לצרוך את השירות באופן שיויוני ונטול חסמים.

צוות מרכז הנגישות של בקול עומד לרשותכם בכל שאלה והבהרה.

מנכ"לית

ורדית דנציג

פרק הנגישות בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998 (להלן: "החוק"), מחולל מהפכה בתחום שילובם של אנשים עם מוגבלות בחברה. החוק מחייב הנגשה של מקומות המיועדים לשימוש הציבור הרחב והפיכתם לזמינים לכל, על-ידי סילוק מכשולים פיזיים הקיימים כיום ומקשים על ההשתלבות של אנשים עם מוגבלות בחברה. בנוסף להנגשה פיזית לאנשים עם מוגבלות, החוק מחייב הפיכת המקום לנגיש מבחינת התמצאות בסביבה ותקשורת על-ידי קביעת עזרים באמצעותם יוכלו גם אנשים עם מוגבלויות כגון מוגבלות ראייה או שמיעה ואנשים עם מוגבלות קוגניטיבית או נפשית, להתמצא ולהתנהל בחיי היום-יום במקומות ציבוריים.

בחודש אוקטובר 2013 נכנסו לתוקפן תקנות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (התאמות נגישות לשירות), התשע"ג-2013 (להלן: "התקנות"). התקנות נחקקו מתוקף סעיף 19 יב לחוק, לאחר התייעצות עם נציב שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות ועם ארגונים העוסקים בקידום זכויות אנשים עם מוגבלות, ביניהם ארגון בקול. התקנות נוגעות לשירותים הניתנים במקומות ציבוריים (כדוגמת מוסדות תרבות, פנאי, דת ומשפט), אופן התאמות הנגישות הנדרשות בכל מקום (השילוט המתבקש, סוג ומספר מערכות העזר הנדרשות), אופן מתן השירות והתאמתו לאנשים עם מוגבלות (דרכי הפניה לאדם עם מוגבלות), ודרכי ההכשרה והעברת המידע, הן בקרב נותני השירותים (הנחיות לרכז הנגישות והעובדים בארגון) והן בקרב הציבור הרחב.

בחוברת זאת נביא את עיקרי תקנות נגישות השירות בכל הנוגע לאנשים עם מוגבלות בשמיעה בלבד.

טרם נפתח במלאכת הסבר התקנות, נבקש לציין ולהדגיש, כי אין באמור בחוברת זו משום תחליף להתייעצות עם מורשה נגישות ו/או מתן ייעוץ משפטי, וכי בכל מקרה הנוסח המשפטי המחייב הוא הנוסח המפורסם ברשומות.

בהזדמנות זו אנו רוצים להודות לד"ר אורנה ערן על הערותיה המקצועיות, לעו"ד ערן טמיר מהנציבות לשוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות על הערותיו המשפטיות, למורשות נגישות השירות רונית שרמן ולירית שפיר שמש, ולמקדמות הנגישות של בקול דבורה בלאו ואלה כהנא שפירא.

מהי מוגבלות בשמיעה?

מוגבלות בשמיעה (כבדות שמיעה וחירשות) היא מוגבלות חושית הנובעת מהפרעה מבנית או תפקודית במערכת השמע. מגבלת שמיעה יכולה להופיע במגוון דרגות חומרה, החל בירידה מזערית בשמיעה וכלה בחירשות עמוקה.

ירידה בשמיעה יכולה להיות ממינים שונים והיא תלויה במיקום ההפרעה לאורך מסלול השמע: הולכתית, תחושתי-עצבית, מעורבת, והפרעה בעיבוד שמיעתי. ירידה בשמיעה יכולה להופיע במגוון גילים ולהיגרם מסיבות מולדות (על רקע גנטי, מחלות בזמן היריון ועוד) או מסיבות נרכשות (חשיפה לרעש, תהליך הזדקנות, תרופות מסוימות ועוד).

ירידה בשמיעה ממין תחושתי-עצבי מאופיינת בירידה כללית בסף השמיעה, בפגיעה חמורה יותר בתדרים הגבוהים, ברגישות יתר לעצמה חזקה, בקושי בהבנת דיבור, בעיקר על רקע רעש, ובקושי באבחנת כיוון מקור הקול (localization). רוב האנשים עם ירידה בשמיעה הם אנשים כבדי שמיעה שיש להם שרידי שמיעה תפקודיים, היכולים בדרך כלל לשמוע את צלילי הדיבור (עם או ללא עזרי שמיעה), דוברים שפה מדוברת (oral) ונעזרים בקריאת דיבור (התבוננות בפניו ובשפתיו של הדובר) כדי להשלים את המידע השמיעתי.

ירידה בשמיעה משפיעה במידה ניכרת על תפקוד האדם בחיי היום-יום, על איכות חיו, על בטיחותו האישית, על תרומתו לחברה ועל יכולתו לתפקד באופן עצמאי. הירידה בשמיעה מגבילה את יכולתו של האדם לקלוט מידע מן הסביבה באמצעות הערוץ השמיעתי ומקשה עליו בהבנת דיבור וביצירת תקשורת יעילה עם הסובבים אותו. הקושי בתקשורת גובר כאשר התנאים האקוסטיים הם ירודים עקב רעש רקע, זמן הדהוד גבוה ומרחק מהדובר.

אדם עם ירידה בשמיעה יתקשה לשמוע את הפקיד בדלפק המודיעין, את הנאמר במערכת הכריזה בשדה התעופה, את השחקן הנמצא על הבמה וכדומה. קיימים שני עקרונות מרכזיים בהנגשת המרחב והשירות עבור אנשים עם מוגבלות בשמיעה:

1. יצירת תנאים אקוסטיים משופרים לתקשורת;
2. שימוש במגוון טכנולוגיות עזר המהוות תחליף או/וגם תמיכה לשמיעת המידע הקולי. אפשר להנגיש את המידע הקולי באמצעות קול מוגבר, אור, כתב או רטט.

(מתוך סעיף 1.4.2 לתקן ישראלי – ת"י 1918 חלק 4 (2015), העוסק בנגישות הסביבה הבנויה: תקשורת).

כיצד להשיג תקשורת טובה יותר עם אנשים בעלי ירידה בשמיעה

חשוב לזכור – בדו-שיח מובן ותקשורת נעימה שותפים שני הצדדים. על שניהם מוטלת האחריות להצלחת השיחה.

באחריות המקשיב/ה

- להפחית את רעשי הרקע בסביבה (לכבות רדיו וטלוויזיה, לסגור דלתות וחלונות)
- לבחור מקום אידיאלי לנהל את השיחה - במקומות ציבוריים ומפגשים חברתיים
- לבחור מקום ישיבה רחוק מאזורים צפופים והומי אדם
- לנהל את השיחה באזור מואר על מנת לאפשר ראייה טובה של פני הדובר, השפתיים, תנועות הגוף
- לבקש מהשותף/ה לשיח לא להסתיר את הפה והפנים
- לא הבנת את הנאמר? לבקש מהשותף/ה לשיח לחזור על הדברים באופן ברור יותר, או לנסח במילים אחרות או בכתב. זוהי זכותך להבין את הנאמר.

באחריות הדובר/ת

- לנהל שיחה בסביבה שקטה ובקרבה – תקשורת פנים אל פנים
- לדבר באופן טבעי וברור
- אין צורך להרים את הקול באופן מוגזם
- להסב את תשומת לב המאזין/ה לתחילת השיחה – קריאה בשם או נגיעה -
- ככתף מסייעת להיות קשובים ומרוכזים בשיחה
- הגדרת נושא השיחה עוזרת להשלים מידע שאבד. חשוב לסמן ולהדגיש מעברי נושאים בתוך השיח
- לא להסתיר את הפנים – קריאת שפתיים מספקת לאנשים עם לקות בשמיעה מידע משלים
- כאשר נתקלים בקושי בהבנה, מומלץ לנסח את המסר באופן שונה ובמילים אחרות – יש מילים שקשה יותר להבין, ובחירת מילים חלופיות יכולה לעזור בהבנת המסר

כדי להפוך את התקשורת לנעימה יותר ולצמצם את התסכול, חשוב ליידע את בני המשפחה, החברים והסביבה הקרובה בעצות הללו לשיפור התקשורת עם אנשים עם לקות בשמיעה.

האסטרטגיות התקשורתיות מהוות חלק מהשיקום השמיעתי.

כאשר ישנו קושי בתקשורת הנובע מלקות שמיעה, מומלץ לבצע בדיקת שמיעה ולהשתמש במכשירי ו/או באביזרי עזר לשמיעה.

תקנות נגישות השירות

אלו הוראות הנגישות בהן חייבים כלל נותני השירות לקהל מכל סוג שהוא, פרט למקרים בהם ניתנים פטורים הקבועים בחוק ובתקנות.

פרשנות (פרק א')

פירושים למונחים שונים בתקנות.

הנחיות כלליות בתקנות (פרק ב')

תקנה 2: מי שחייב בביצוע התאמות נגישות (להלן: "נותן השירות") הוא האחראי להספקת השירות, בין אם הוא בעל המקום, השוכר או צד שלישי, בין אם הוא בעל השירות, מחזיק או מפעיל שלו.

תקנה 3(א)(1): נותן השירות חייב לבצע את התאמות הנגישות תוך שמירה על פרטיותו, כבודו, עצמאותו ובטיחותו של האדם עם המוגבלות (להלן: "מקבל השירות").

תקנה 3(א)(2): התאמות נגישות השירות יינתנו כחלק בלתי נפרד מן השירותים הניתנים לכלל הציבור ולא בנפרד מהם. זאת, אלא אם ישנו צורך בהפרדה כדי להעניק שירות אפקטיבי כפי שניתן לכלל הציבור.

תקנה 3(ב): אסור לחייב את מקבל השירות להיעזר באמצעי עזר אם הוא אינו חפץ בכך.

תקנה 4: אסור לדרוש תשלום ממקבל השירות לצורך ביצוע התאמות הנגישות.

תקנה 5: נותן שירות לא ידרוש ממקבל השירות להציג תעודה (תעודת נכה, או כל תעודה אחרת), המעידה על מוגבלותו של מקבל השירות, כדי להעניק התאמות נגישות למקבל השירות, אלא אם נאמר אחרת בתקנות.

תקנה 6: נותן השירות חייב להנגיש כל שירות נלווה שנמצא בתחומו (למשל: בעל בית מלון צריך להנגיש את אולם ההרצאות שבמבנה).

תקנה 8: תקנות אלו אינן סותרות או גורעות מחקיקה אחרת שקיימת בנושא.

התאמת נהלים, הליכים ונוהגים בשירות (פרק ג')

תקנה 9: נותן השירות יבצע כל התאמה סבירה של נוהל, הליך או נוהג בשירות, כדי לאפשר מתן שירות שוויוני, איכותי ובטיחותי, כפי שניתן לכלל הציבור, וכדי לקבוע הליכים פשוטים וברורים לקבלת השירות.

תקנה 11: נותן השירות חייב להתאים את נוהלי השירות, הליכיו ונוהגיו, כך שמקבל השירות יוכל להיעזר במלווה מטעמו של האדם עם המוגבלות.

תקנה 12: יש להתאים את נוהלי הפינני והחילוץ בחירום כך שמקבלי השירות יפונו במהירות, בנוחות ובבטיחות תוך שמירה על כבודם. כדי לעשות כן, נותן השירות צריך להתייחס לכל הוראת דין (חוקים ותקנות לדוגמה), הנוגעת לאמצעים הטכניים שניתן לעשות בהם שימוש בעת פינני של אנשים עם מוגבלות. בנושא זה, נותן השירות צריך להיעזר גם בהנחיות הנציבות (ניתן למצוא את ההנחיות באתר הנציבות).

התאמות נגישות למקום שניתן בו שירות (פרק ד')

תקנה 16(א)6: בכניסה לחדרים או אולמות שמותקנת בהם מערכת עזר קבועה לשמיעה, יותקן הסמל בינלאומי לשירות נגיש לבעלי מוגבלות בשמיעה לפי העניין -

תקנות 17(א) ו-17(ב): למעליית עם פיקוד יעדים יסופק הסבר בכתב, על גבי שלט או מסך, על השימוש בה.

תקנות 18(ג) ו-18(ח): בלפחות אחת מתוך כל עמדות שירות פתוחות במקום (למשל: קופות בסופרמרקטים), ובלפחות אחת מתוך כל עמדות שירות סגורות במקום (למשל: קופות בתחנות רכבת), שקיימת בהן מחיצה חלקית בין פני נותן השירות לפני מקבל השירות, תותקן מערכת עזר לשמיעה מסוג לולאת השראה שתכלול גם מיקרופון חיצוני ואפשרות חיבור לאוזניות. לעניין זה יש לציין, כי אין חובה שהנגשת עמדת שירות למען אנשים עם מוגבלות בשמיעה תהיה בעמדה שהונגשה גם לנכים פיזית.

תקנה 18(ה): בלפחות אחת מתוך עשר עמדות שירות סגורות שקיימת בהן חציצה מלאה בין פני נותן השירות למקבל השירות, תותקן מערכת שמע דו-כיוונית

הכוללת מיקרופון ורמקול בשני צדי המחיצה, בתוספת לולאת השראה שתכלול גם מיקרופון חיצוני ואפשרות חיבור לאוזניות. בנוסף לכך, יהיה מקום להעברת דפי נייר, שטרות או מטבעות, לפי הצורך, משני צדי העמדה.

תקנה 18(ז): ליד כל עמדה מונגשת יותקן שלט עם הסמל מהתקנות המציין שהעמדה נגישה באמצעות לולאת השראה, ותוצגנה בו הנחיות לשימוש במערכת -

תקנה 18(ט): במקום ציבורי (שאינו שייך לרשות ציבורית או לרשת) שניתן בו שירות מסחרי, והשטח שניתן בו שירות לציבור קטן מ-150 מ"ר, יהיה פטור מהנגשת עמדות שירות. תקנות 20(א) ו-20(ג): ההנחיות שבתקנה 18, הנוגעות לעמדות שירות, תחולנה גם על עמדות מודיעין. אם אין במקום עמדת מודיעין, יש לספק את המידע על השירות בעמדת שירות נגישה אחרת, אם קיימת כזאת.

תקנה 21(א2)(א): במקום ציבורי שעושה שימוש שדרך קבע במערכת כריזה קולית למסירת הודעות לציבור, למעט כריזה במעלית, יותקן במקום מרכזי שלט אלקטרוני או מסך ובו פרטי ההודעה הקולית בכתב. השלט יוצב במקום שממנו ניתן לקרוא את הכיתוב בקלות.

תקנה 21(א2)(ב): בתקנות מצוינים מקומות שבהם אין חובה למסור הודעות בשלט או מסך במקום מרכזי (למשל: שירותי הצלה במקום רחצה מוכרז).

תקנה 21(ב): באתר פתוח שנעשה בו שימוש דרך קבע במערכת כריזה, השלט או המסך יותקנו ליד הכניסה או הקופה, ו/או תישלח הודעה במסרון (SMS) לבקשתו של אדם עם מוגבלות שמיעה.

הספקת אמצעי עזר ושירותי עזר בשירות ציבורי (פרק ה')

הוראות כלליות (סימן א')

תקנה 26: נותן השירות אינו צריך לספק למקבל השירות מכשירי שמיעה או עזרים אישיים, עם זאת, נותן השירות יכול לספק אמצעי עזר נוספים גם אם אינם מצוינים בתקנות.

תקנות 27(א) ו-27(א): יש לבדוק את אביזרי העזר מדי תקופה ולתחזק אותם באופן שוטף. הם חייבים להיות תקינים ופעילים בכל שעות הפעילות של השירות (למעט במצב של תקלה טבעית או לצורך פעולות תחזוקה).

תקנות 28(א) ו-28(ב): מרגע שמערכות העזר הותקנו, יש לבצע בדיקה תקופתית, לפחות פעם אחת כל חמש שנים. הבדיקה תתבצע בהתאם להנחיות הנציבות לשוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (להלן: "הנציבות"). אם מדובר ברשת של בתי-עסק, הבדיקה תתבצע על-ידי הרשת ותאושר על-ידי מורשה נגישות. תוצאות הבדיקה ואישור המורשה יהיו זמינים לעיון הציבור אצל נותן השירות. נותן השירות צריך ליישם את מסקנות הבדיקה בתוך שישה חודשים ממועד ביצועה. יש להדגיש ולציין, כי בדיקה זו תכלול את כל ההתאמות הנדרשות (גם אלו הנדרשות במסגרת תקנות וחוקים אחרים): נגישות שירותי עזר, נגישות אתרים, הליכים, הליכים ונוהגים.

מידע ותקשורת בשירות (סימן ב')

תקנה 29(א): כל מידע הנמסר לכלל הציבור אודות שירות ציבורי, יינתן גם באופן נגיש, לבקשת המבקש. ככלל כל מידע הנמסר טלפונית, למעט פרסומת, או בעל-פה, יימסר גם בכתב. האחראי על כך הוא נותן השירות עצמו.

תקנות 29(ד)(1) ו-29(ד)(9)-(11): לבקשת המבקש, נותן השירות חייב לתת מידע שהוא מוסר לציבור, באופן הבא: מערכות עזר לשמיעה, מידע כתוב, תמלול או תרגום לשפת הסימנים. עם זאת יש לציין, כי תרגום לשפת סימנים יתאפשר רק אם הוגשה לכך בקשה זמן סביר מראש, וכי המידע שמבקשים לתרגם הוא מורכב, דורש התדיינות ממושכת ובעל חשיבות גבוהה למבקש (למשל: בעניינים משפטיים או פיננסיים).

תקנה 32(א): בנוסף לדרכי העברת המידע המפורטות בתקנה 29, נותן השירות יעביר את המידע בכל אמצעי אחר שברשותו, שברשות מקבל השירות ובהתאם לאופי השירות, לרבות באמצעות טלפון, פקס, דואר, דואר אלקטרוני, מסרון או אמצעי דיגיטלי אחר.

תקנה 32(ב): נותן השירות יאפשר למקבל השירות לפנות אליו בבקשה לקבלת המידע באמצעים אלו ככל שניתן שירות באמצעות אחד מאותם אמצעים.

תקנה 33: בשירות ניתוב שיחות טלפונית המידע המוקלט חייב להיות בשפה פשוטה, בקצב אטי, ללא מוסיקת רקע ובכל השפות בהן ניתן המידע. לחילופין, נותן השירות חייב לאפשר פנייה אל מוקדן אנושי כאפשרות ראשונה בתחילת המידע המוקלט.

תקנה 34(א): נותן השירות יפרסם את ההתאמות שביצע בדרכים המפורטות בתקנה 29 לעניין הנגשת מידע, בדרכי הפרסום המקובלות בדרך-כלל בשירות מהסוג שהוא נותן ובאתר האינטרנט שלו (אם ישנו). כמו כן, הוא יפרסם את המידע גם באמצעות טלפון, פקס, דואר, דואר אלקטרוני, מסרון או אמצעי דיגיטלי אחר,

אם מבקש השירות ביקש זאת, ובלבד שאלו אמצעים שנמצאים בשימוש נותן השירות. נותן השירות חייב להסביר כיצד ואיך מקבלים התאמה "על פי דרישה", על מנת שאנשים עם מוגבלות יהיו זכאים לקבל את ההתאמות שביצע, לרבות אלו שמחויבות בהתאם לחוקים ותקנות נגישות אחרות.

תקנה 34(ג): כאשר מדובר במקום שנותנים בו אמצעי עזר על-פי בקשה לפני מועד מתן השירות (כמו באירוע), המידע על התאמות הנגישות יפורסם במקום שבו ניתן השירות, בכתב ובעל-פה, זמן סביר לפני שהשירות ניתן. זאת, כדי לאפשר למקבל השירות להגיש בקשה להתאמות מספיק זמן לפני.

תקנה 34(ד): היה ואביזרי עזר אותם מספק נותן השירות (למשל: לולאת השראה בעמדת שירות) אינם מופעלים מעל שבוע ימים, יש לציין זאת על שלט במקום בולט ובכתב קריא וברור. יש לציין גם אם מסופק אמצעי נגישות חליפי.

שירותי האינטרנט (סימן ג')

תקנה 35(א): נותן שירות המספק את השירות באמצעות האינטרנט או שמוסר מידע על שירות ציבורי באמצעות האינטרנט, צריך להנגיש באתר את כל היישומים, הדפים והמידע שניתן באמצעותו. זאת, על-פי התקן הישראלי, ואם אין תקן ישראלי – לפי הנחיות של גוף התקינה הבינלאומי.

תקנה 35(ח): נותן השירות שביצע התאמות נגישות בשירות האינטרנט שלו, יציין זאת במקום בולט לעין.

התאמות בשירותי ביטחון והצלה (סימן ד')

תקנה 36: כל מי שמספק קו טלפון לפניות למוקד לשעת חירום, חייב לבצע התאמות לאנשים עם מוגבלות בשמיעה בדרכים כתובות (בפקסימיליה, דואר אלקטרוני ומסרונים), כדי לאפשר להם להשתמש בשירות באותה מהירות ונוחות כפי שניתן לכלל הציבור.

תקנה 37: במהלך בידוק בטחוני בכניסה למקום, נותן השירות יבטיח שהליך הבידוק לא ימנע ממקבל השירות להגיע ולהיכנס למקום ציבורי באופן שוויוני, מכובד ומוצנע, עצמאי ובטיחותי.

תקנה 39(א): אדם שנחקר (חשוד או עד בחקירה) זכאי להיחקר באמצעות התאמת נגישות מתאימה. עם זאת, אם לא ניתן להשיג את אמצעי או שירות העזר במאמץ סביר, אין חובה בהנגשת החקירה אם החקירה דרושה באופן מידי, כדי למנוע את סיכולה או שיבושה, או כדי למנוע סיכון חיי אדם או שלומו, או כדי לאפשר מעצר חשודים נוספים, או כדי לגלות ראייה.

תקנה 39(ב)(1): החוקר אינו חייב לספק לנחקר מכשיר שמיעה או מכשיר עזר אישי אחר.

תקנה 39(ב)(2): אם לא נמצא אמצעי עזר מתאים, ניתן להשתמש באמצעי עזר חלופי כדי ליצור תקשורת בין החוקר לנחקר, אם הנחקר ביקש זאת או הסכים

לכך. במקרה כזה, בקשתו או הסכמתו של הנחקר להיעזר באמצעי עזר חלופי, תתועד.

תקנה 40: גם אם לא ניתן אמצעי עזר להנגשת החקירה, הדבר לא יפגע בחקירה. עם זאת, יש לשמור על זכויות הנחקר לפי כל החוקים האחרים הנוגעים לחקירה. **תקנה 41(1):** יש להנגיש לאסירים ועצירים את העמדות בהן הם משוחחים עם מבקריהם ועורכי-דינם באמצעות מערכות עזר לשמיעה, כמו בעמדות שירות פתוחות וסגורות (תקנה 18).

תקנה 41(4): אסירים ועצירים שמורשים לצפות בטלוויזיה ולהקשיב לרדיו יקבלו לפי בקשה מערכת עזר לשמיעה אלחוטית אישית.

תקנה 41(6): תנאי המעצר או המאסר יותאמו לעצור או לאסיר בהתאם למוגבלות בשמיעה ולפי אישור של מומחה בתחום המעיד על הצורך בהתאמה. זאת, אלא אם מנהל המתקן או סגנו החליטו בהחלטה בכתב, שההנגשה עלולה לפגוע באופי השירות, לרבות ביטחון בית הסוהר ושלומו העצור או האסיר.

תקנה 41(7): עם מאסרו או מעצרו של אדם עם מוגבלות, יש לידע אותו על זכותו לבקש התאמות נגישות ואת התנאים לכך, בהתאם למוגבלות שלו בשמיעה. לפי בקשת האדם המידע יימסר בדרכים נגישות.

התאמות נגישות בערכאות שיפוטיות וגופים בעלי סמכות מעין-שיפוטית ורשויות שבסמכותן לקבוע מוגבלותו של אדם וזכאותו לשירות (סימן ה')

תקנות 43, 45(1) ו-46(א1): בערכאה בעלת סמכות שיפוטית (בתי-משפט, ועדות משמעת, בתי-דין מנהליים, ועדות זכאות לשירותים שונים ועוד כמוגדר בחוק), עד או אדם שנערך דיון בעניינו או עורך-דין שמייצג לקוח, זכאים להתאמת נגישות, על-פי בקשתם, באמצעות: מערכת שמע, תרגום לשפת הסימנים או תמלול.

תקנה 44(1)(א): באולמות בתי משפט, בתי דין דתיים, בתי דין לעבודה ובתי משפט צבאיים, בהם מתקיימים דיוני ערכאות שיפוטיות או מעין-שיפוטיות, יש לספק מערכות עזר לשמיעה. באולם שבו התפוסה פחותה מ-40 אנשים או שמספר מושביו קטן מ-40, מספיקה מערכת ניידת. באולם שבו התפוסה גדולה מ-40 אנשים או שמספר מושביו גדול מ-40, יש לספק מערכת עזר קבועה לשמיעה מסוג אינפרא-אדום.

תקנה 44(1)(ב): טווח ההגברה יכסה את אזור הישיבה.

תקנה 44(1)(ג): מספר המקלטים שיסופקו יהיה לפחות 4% ממספר המושבים.

תקנה 44(1)(ד): שליש מהמקלטים יהיו מסוג לולאות השראה ושני-שליש מסוג אוזניות. בכל מקרה יהיו לפחות שני מקלטי אוזניות ולולאת השראה אחת לכל אולם.

תקנה 44(1)(ה): בכל מקום המהווה ערכאה שיפוטית, בנוסף למערכת עזר קבועה תהיה לפחות מערכת עזר ניידת אחת. אם במקום ישנם למעלה מעשרה אולמות, תהיה לפחות מערכת עזר ניידת אחת לכל עשרה אולמות.

תקנות 44(1)(ו) ו-44(2): באולם עם מערכת עזר קבועה לשמיעה יש להחזיק את המקלטים באולם, להפעיל את המערכת עם תחילת הדיונים ולסמן בכניסה בסמל הבין-לאומי לשירות נגיש לאנשים עם מוגבלות שמיעה.

תקנה 45(3): לאדם עם מוגבלות שהוא בעל דין או בא כוח, ניתן להקליט את הדיון במכשיר הקלטה, בכפוף להוראות חוק בתי המשפט הנוגעות להקלטת דיונים.

תקנה 45(8): מועדי הדיונים בעניינו של אדם חירש או כבד שמיעה, שעות הדיונים ואורכם יותאמו לפי אותו אדם ובכפוף ליומן הערכאה.

תקנה 47(א): בטפסים שמקבלים מהערכאה המשפטית עם פתיחת התיק, תצוין האפשרות על הגשת בקשה להנגשה ויצורף הטופס עמו מגישים את הבקשה.

תקנה 47(ב)(1): באולמות בתי משפט, בתי דין דתיים, בתי דין לעבודה ובתי משפט צבאיים, צד לתיק או עורך-דין של אחד הצדדים בתיק, שהוא אדם עם מוגבלות המבקש אמצעי עזר (מערכת עזר לשמיעה) או שירות עזר (תמלול, תרגום לשפת הסימנים), עליו להגיש את הבקשה מראש במועד המוקדם ביותר האפשרי: עם הגשת כתב בי דין או עם הגשת בקשה אחרת מטעם בעל הדין או זמן סביר שהוגדר כלא פחות מ-14 ימים לפני מועד הדיון שבשכילו מתבקשת התאמת הנגישות. אם מועד הדיון נקבע בתוך פחות מ-14 ימים, התאמת הנגישות תסופק במידת האפשר.

תקנות 47(ב)(2)-(7): התקנות קובעות מהו תהליך הבקשה להתאמת הנגישות בדיונים המתבצעים באולמות בתי משפט, בתי דין דתיים, בתי דין לעבודה ובתי משפט צבאיים. אם אושרה התאמת נגישות, היא תירשם בתיק ותסופק גם בדיונים הבאים ללא צורך בהגשת בקשה מחדש.

תקנה 48(1): בדיון פתוח לציבור, באולם בבית משפט או בית דין שיש בו מערכת עזר קבועה או מסופקת מערת עזר ניידת, יסופק מקלט על מנת שהקהל היושב בדיון יוכל לשמוע את הדברים הנאמרים במסגרתו. זאת, בנוסף להתאמות שיש לבצע כאשר צד לדיון/עד/עורך-הדין של אחד הצדדים צריך הנגשה.

תקנה 48(3): בנוסף להנגשה שתינתן בדיון פתוח לציבור, וככל שהוגשה לכך בקשה זמן סביר לפני כן, יסופק תמלול על-גבי מסך נייד (אם הדיון מתקיים בפני בית-המשפט העליון או בית-הדין הארצי לעבודה, התמלול יהיה על-גבי מסך קבוע). עם זאת, התמלול לא ייחשב לפרוטוקול והוא לא יסופק לאדם עם המוגבלות לאחר החקירה או העדות.

תקנה 48(4): כאשר מדובר בהנגשה לקהל הנוכחים בדיון, תרגום לשפת הסימנים יסופק רק לפי בקשות מראש ובזמן סביר של קבוצות אנשים עם מוגבלות המונות עשרה אנשים לפחות.

נגישות בישיבות ברשויות ציבוריות (סימן ז')

תקנות 51(1)(א) ו-51(1)(ג): אדם עם מוגבלות המוזמן לישיבה או לדיון ברשות ציבורית רשאי לבקש התאמות נגישות, ביניהן שפת סימנים (אם הנושא מורכב

וחשוב) או תמלול. עם זאת, לא ניתן לבקש מערכת עזר לשמיעה בישיבות או דיונים אלו.

תקנה 51(1)(ב): הבקשה צריכה להיות מוגשת מראש זמן סביר לפני מועד הישיבה או הדיון. אם הישיבה מתקיימת בתוך פחות משלושה שבועות, התאמת הנגישות תסופק במידת האפשר.

תקנה 51(2): אם הישיבה מתקיימת בחדר ישיבות שהתפוסה שלו למעלה מ-50 אנשים ויש בו מערכת הגברה סביבתית, יש לספק גם מערכת עזר לשמיעה קבועה או ניידת שכוללת מספר מקלטים השווה ל-5% מתפוסת החדר. עם זאת, אם נעשה שימוש במערכת מסוג לולאת השראה, יש לספק מספר מקלטי אוזניות השווה ל-1% מתפוסת המקום, ולכל הפחות יסופקו שני מקלטים. אם אין מערכת הגברה סביבתית, תסופק מערכת עזר אישית לשמיעה לבקשת מבקש השירות.

שירותי אירועים בפני קהל (סימן ט')

תקנה 53: האחראי להספקת נגישות לאירוע הוא בעל המקום שבו מתקיים האירוע, השוכר ומפיק האירוע.

תקנה 54(1): יש לספק מידע על התאמות הנגישות במקום ועל הדרכים לבקש את התאמות הנגישות הללו ויספק מידע על האירוע באופן נגיש לפי תקנה 29.

תקנה 54(2)(א): יש לספק מערכת עזר לשמיעה. אם יש שימוש קבוע באמצעי הגברת קול, תסופק מערכת עזר קבועה עם מקלטים. מספר המקלטים יהיה כדלקמן:

* באירוע עד 1,000 אנשים – מספר המקלטים יהיה 5% מהתפוסה.

* באירוע עד 10,000 אנשים – מספר המקלטים יהיה 3% מהתפוסה או ממספר המושבים+50 מקלטים נוספים.

* באירוע של למעלה מ-10,000 אנשים – מספר המקלטים יהיה 1% מהתפוסה או ממספר המושבים+320 מקלטים נוספים.

עם זאת, אם נעשה שימוש בלולאת השראה, על המקום לספק מקלטי אוזניות שמספרם יהיה שווה לפחות ל-1% ממספר המושבים או התפוסה, ולא פחות משני מקלטים.

תקנה 54(2)(ב): אם אין מערכת קבועה, יש לספק מערכת עזר ניידת, כאשר שני-שליש מהמקלטים יהיו מסוג אוזניות והשאר יהיו מסוג לולאת השראה. אם ישנה מערכת מסוג לולאת השראה, המקום יספק אוזניות בלבד ומקלטים רק לפי בקשה אישית.

תקנה 54(2)(ג)(1): לאירוע בפני קהל שעיקרו מילולי, רשאי אדם עם מוגבלות לבקש תרגום לשפת הסימנים, זמן סביר מראש לפני האירוע. המתרגם יעמוד במקום בו ייראה מכל מקום באולם ובמידת האפשר ישתמשו בתאורה ממוקדת. אם לא נמצא מתרגם אחרי מאמץ סביר, נותן השירות פטור מהתאמת הנגישות.

תקנה 54(ג)2: באירוע שהוא בעיקר מילולי, יסופק תמלול של האירוע או הקרנת הטקסט באמצעות שלט אלקטרוני בו נעשה שימוש דרך קבע במקום, או על גבי מסך. באירוע מילולי רב פעמי, התמלול או הטקסט המוקרן יסופקו לפחות פעם בחודש או אחת לעשרה מופעים – לפי מה שבתדירות גבוהה יותר.

תקנה 54(ד)2: במקום ציבורי פתוח – התמלול או הטקסט יסופקו רק אם נסיבות העניין ואופי האירוע מאפשרים זאת. במקום ציבורי פתוח שהוא "אתר" (אתר עתיקות/גן לאומי/שמורת טבע/שטח המנוהל על-ידי קק"ל או גוף אחר), יסופקו התמלול או הטקסט בשעות החשיכה בלבד ובהתאם לנסיבות העניין.

תקנה 54(ה)2: באירועים שעורכת רשות מקומית במהלך חג (למשל: יום העצמאות) או פסטיבל, ובמקום אין מקומות ישיבה, הרשות חייבת לספק מערכות עזר ניידות לשמיעה. אם היא עורכת מספר מופעים במהלך החג או הפסטיבל, הרשות חייבת לספק את התאמת הנגישות באמצעות מערכות העזר לשמיעה לפחות במופע מרכזי אחד.

תקנה 54(ו)3: קיימים בתקנות סייגים לגבי סוגי המופעים שבהם חלה החובה להנגיש באמצעות מערכות עזר ניידות לשמיעה: הקרנת סרט; אירוע שמספר המשתתפים או התפוסה בו עד 150 אנשים; הופעה מוזיקלית או לא מילולית או מילולית מאולתרת; מופע רחוב מזדמן. עם זאת, במקרה של אירוע מזדמן שנערך באתר (שטח שמנוהל על ידי קק"ל, גן לאומי או אתר ארכיאולוגי) ויש בו כמה מופעים ללא מושבים, אז לפחות באירוע מרכזי אחד ביום תסופק מערכת עזר ניידת עם לפחות 20 מקלטים אישיים. במקרה זה, שני-שליש מהמקלטים צריכים להיות מסוג אוזניות והשאר מסוג לולאת השראה.

תקנה 55: פטור מהנגשה במקום יינתן במקרים הבאים:

(1) אם כתוצאה מההנגשה תהיה פגיעה מהותית באופי האתר (כגון הסתרת מוקד העניין בגלל ההנגשה).

(2) אם תהיה פגיעה מהותית במקום ציבורי.

(3) אם זה יוביל לשינוי מהותי באופי האירוע.

(4) אם לא ניתן כתוצאה ממגבלות הנדסיות.

עם זאת, אם הותקנה התאמת נגישות חלופית, הפטורים הללו לא יחולו ויהיה על המקום להתאים נגישות לשירות באופן שבו התאמת הנגישות החלופית תאפשר.

תקנה 56(א): כאשר מקרינים סרטי קולנוע יש לבצע התאמות נגישות לכל שירותי המעטפת, לרבות: הנגשת עמדת רכישת הכרטיסים, מידע על סרטים מוגשים וכו'.

תקנה 56(ב)1: מפיצי ומקריני סרט דובר עברית או ערבית יהיו חייבים לספק כתוביות בשפת הסרט ובגוף הסרט לפחות ב-70% מהעותקים.

תקנה 56(ב)2: הקרנה של סרט עם כתוביות תהיה לפחות אחת ל-10 הקרנות, ולא פחות מפעם אחת בכל תקופת ההקרנה באותו מקום.

תקנה 56(ב)(3): סרט המופץ להקרנה לא מסחרית (למשל: בסינמטקים, בפסטיבלי קולנוע) שמוקרן חמש פעמים באותו מקום במהלך שישה חודשים, יוקרן לפחות פעם אחת בליווי כתוביות בשפת הסרט.

תקנה 57: על המפיצים והמקרינים לפרסם מראש מועדי הקרנה של סרט נגיש, סוג ההנגשה ודרכי הגשת הבקשה להנגשה.

תקנה 58: בעת מכירת כרטיסים לאירוע, לבקשת מקבל השירות, ימסר מידע על ההתאמות שבוצעו ושיסופקו בזמן האירוע.

נגישות לתערוכות ולמרכזי מבקרים (סימן י')

תקנה 161(א): נותן השירות יספק נגישות למידע על השירות שניתן במוזיאון או בגלריה, בין השאר בדרכים כתובות ונגישות.

תקנה 161(ב)(ג): תסופק נגישות למידע קולי בשפה רשמית באמצעות מערכות עזר לשמיעה. אם חלק מהמידע הקולי הוא חזותי, דוגמת סרט, יסופק המידע גם באמצעות כתוביות בגוף הסרט או בדפי מידע מודפסים. אם קיימת הקלטה ובה תיאור התערוכה והמוציגים בה, יסופקו גם דפי מידע מודפסים שיהיו זהים למידע המוקלט.

תקנה 63(ג): עם זאת, ישנו פטור מהנגשה באופן זה במקרה של תערוכות מתחלפות שמשך הצגתן פחות משישה חודשים. עם זאת יש מוזיאונים, כגון מוזיאונים שהוקמו לפי חוק, שחייבים לספק את ההנגשה גם בתערוכות מתחלפות.

תקנה 64: אם מתקיים אירוע לציבור שהוא מילולי בעיקרו במרכז מבקרים (למשל: הצגות, חידונים), יש להנגישו באמצעות מערכות עזר קבועות לשמיעה, ובהתאם לבקשה מראש יש לספק תרגום לשפת סימנים. אם מוצגים סרטים במקום, יש להוסיף להם כתוביות.

תקנה 65: יש להנגיש תערוכה גם אם אינה מתקיימת במקום שהוא מוזיאון או גלריה, והאחראים על הנגשתה יהיו בעל המקום, המפיק והמציגים.

שירותי סיורים מודרכים (סימן י"א)

תקנה 66(א)(1): לבקשת אדם עם מוגבלות, הסיור ילווה במערכת עזר אלחוטיה לשמיעה שמתאמת לשירותי הדרכה, שתכלול מקלטים אישיים מסוג אוזניות ומסוג לולאות השראה.

תקנה 66(א)(ג)(1): 5% מתוך כלל הסיורים שנערכים בשנה (ולפחות שניים), יונגשו באמצעות תרגום לשפת הסימנים. אם לא תהיה דרישה פרק זמן סביר מראש לשירות עזר זה במועדים שנקבעו, נותן השירות לא יהיה חייב לספק את התרגום.

תקנה 66(א)(ה)(1): אם מתקיימים במקום אחד או אתר אחד יותר משלושה סיורים בשבוע, בסיור שבו מספר האנשים שווה למספר המינימום הנדרש להוצאת קבוצה באותו מקום (ולפחות 20 אנשים), יהיה על המקום לספק תרגום לשפת הסימנים, בהתאם לבקשה שהוגשה מראש.

תקנה 66(3): מארגני סיורים יפרסמו בדרכים נגישות את מועדי הסיורים המונגשים, את אמצעי העזר או שירותי העזר שהם עומדים לספק במועדים אלו, ואת האפשרות לבקש מראש סיורים מונגשים.

תקנה 67: במקרה של פחות מ-30 סיורים בשנה או בשטח קטן של פחות מ-200 מטרים רבועים, נותני השירות אינם חייבים לספק התאמות נגישות.

נגישות לשירות בספריות (סימן י"ב)

תקנה 68(א)(5): יש לספק למקבל השירות, לפי בקשתו, הדרכה בשימוש באמצעי העזר המוחזקים בספרייה וכל שירות עזר סביר אחר שקיים בה.

תקנה 68(ב): אם נערכים בספרייה אירועים בפני קהל, יש להנגיש את האירועים לפי התקנות המתייחסות לשירותי אירועים בפני קהל (סימן ט' כאמור).

תקנה 68(ג): אם מתקיימים בספרייה חוגים ופעילויות פנאי לאורך זמן אחת לשבוע לפחות, חלות על הספרייה תקנות הנגישות לשירותי פנאי וחוגים (סימן י"ג שבהמשך).

שירותי הדרכה והכשרה (סימן י"ג)

תקנות 69(א) ו-69(ב)(2)(א): בעת הכשרה או הדרכה הניתנים בעל-פה, נותן השירות צריך לספק לאדם עם מוגבלות בשמיעה, שהגיש בקשה זמן סביר מראש, את התאמות הנגישות הדרושות לו, בדפוס, בתמלול או בתרגום לשפת הסימנים למי שדובר שפת סימנים בלבד.

תקנה 69(ב)(2)(א): כאשר ניתן שירות תמלול, הוא יתקיים על-גבי מחשבו האישי של המבקש. כאשר נערך מבחן, הוא ייערך על גבי מחשבו של נותן השירות.

תקנה 69(ב)(2)(ב): נותן שירות שהוא רשת העוסקת בשירותי הדרכה והכשרה, יציע שירותי תמלול ותרגום לשפת סימנים ב-10% מכל אחד מסוגי ההכשרה והדרכה שהוא מספק, ולפחות בתכנית אחת כזו. אם לא הוגשו בקשות, הוא יהיה פטור מכך.

תקנה 69(ב)(2)(ג): השירות המונגש של הרשת, כאמור, יוצע בכל אחד מן המקומות בהם ניתן השירות. המרחק בין המקומות בהם מוצע השירות המונגש של הרשת לא יעלה על 50 ק"מ.

תקנה 69(ב)(2)(ד): כמו כן, שירות שניתן בעל-פה יסופק באמצעות מערכת שמע אישית אלחוטית, כולל האפשרות להשתמש במערכת שמע אישית אלחוטית שהאדם הביא עמו.

תקנה 69(ב)(3): לבקשת אדם עם מוגבלות בשמיעה יישמר לו, ככל שניתן, מקום שיאפשר לו לראות ולהשתתף באופן סביר בהדרכה או ההכשרה.

תקנה 69(ב)(11): תינתן אפשרות להקליט קולית את דברי המרצה או המדריך בתנאי שתישמר פרטיות כל המשתתפים והמידע לא יופץ לשום מטרה פרט ללימוד אישי (מותר לדרוש התחייבות כתובה על כך).

תקנה 69(ג): נותן השירות חייב לספק הנגשה גם בבחינות ומטלות, למעט הנגשה באמצעות הקלטה כאמור.

תקנה 171(1): ההחלטה על מתן ההנגשה תתקבל באופן שיבטיח שהמשתתף מבקש השירות יעמוד בכל התנאים הנדרשים משאר המשתתפים בהדרכה או בהכשרה, ושאמצעי העזר ישקף את מיומנותו וידיעותיו של המשתתף, החיוניים להדרכה או להכשרה או לבחינה, ותוך שמירה על שוויון הזדמנויות בין המתמודדים.

כשמדובר בהנגשה בבחינה, נותן השירות רשאי לבקש תיעוד מעודכן, לגבי הצורך בהתאמה המתבקשת, מגורם מומחה למוגבלות בשמיעה, ואף יכול להתייעץ עם מורשה נגישות.

תקנה 171(2): בקשה להנגשה תוגש בפרק זמן סביר לפני ההדרכה או ההכשרה. אם מדובר בהגשה בבחינה, הבקשה תוגש לא יאוחר מ-45 ימים לפני הבחינה או המטלה, אלא אם ההודעה על הבחינה או המטלה נמסרה פחות מ-45 ימים לפני מועדה.

תקנה 171(3): נותן השירות ייתן את החלטתו בכתב בתוך 30 ימים מיום הגשת הבקשה. אם ההודעה על הבחינה או המטלה נמסרה פחות מ-45 ימים לפני מועדה, נותן השירות ייתן את החלטתו בפרק זמן סביר.

תקנה 72: נותן השירות חייב לפרסם בטפסי ההרשמה את זכאותם של אנשים עם מוגבלות לבקש התאמות, את דרך הגשת הבקשות ואת לוח הזמנים להגשת הבקשות.

נגישות לפעילות פנאי וחוגים (המשך סימן י"ג)

תקנה 73(א)(1): כאשר מתקיימים חוגים או פעילויות פנאי במקום באופן קבוע לפחות פעם בשבוע, יהיה על המקום להיות מונגש בהתאם לתקנות נגישות העוסקות בהנגשת בניין קיים ובניין חדש.

תקנה 73(א)(3): לפי בקשת אדם עם מוגבלות, כאשר מידע מועבר בעל-פה, הוא יהיה מונגש בכתב או במערכת שמע אישית שבה משתמש האדם. כמו כן תינתן אפשרות להקליט את דברי המדריך באמצעות מכשיר אודיו או וידיאו בתנאי שתישמר פרטיות כל המשתתפים במקום.

תקנה 73(א)(3)(ה): אם נותן השירות הוא רשת, עליו להציע תרגום לשפת סימנים או תמלול ב-10% מהחוגים שהם מילוליים בעיקרם ולכל אחד מסוגי החוגים שהוא מציע לציבור.

תקנה 73(ב-2): כאשר הפעילות מתבצעת בבית המגורים של נותן השירות או כשהפעילות היא ברובה ספורט או מחול, ניתן פטור מהנגשה. אולם, אם הפעילות היא בעיקרה פעילות מוזיקלית, נותן השירות יהיה חייב בהנגשתה.

תקנה 73(ד): נותן השירות צריך לפרסם מראש את התאמת הנגישות, את דרכי הגשת הבקשה לקבלת ההתאמות והמועדים להגשת הבקשה. עם זאת,

אם לא מגיעות בקשות להתאמות נגישות זמן סביר לפני תחילת הפעילות, נותן השירות פטור מהנגשה.

נגישות בשירותי הרווחה* (סימן י"ד)

*מדובר ביחידות מגורים בלבד (לא בכל מקום בו ניתנים שירותי רווחה)
תקנה 75(ב)1: במקום שבו נעשה שימוש בפעמון הדלת הראשית, יותקן גם פעמון אור בתוך המבנה שיידלק עם צלצול פעמון הדלת.
תקנה 75(ב)2: במקום שבו משתמשים באינטרקום או קודן, יהיה חיווי ויזואלי צמוד שילווח את מנגנון שחרור הנעילה.
תקנה 75(ב)3: במקום שבו משתמשים בטלפון נייד, יסופק, לפי בקשת מקבל השירות, טלפון נייד המותאם לאנשים עם מוגבלות בשמיעה, ויהיו בו האפשרויות הבאות:

* אפשרות להגברת השמע והצלצול;
* אפשרות לבחור מספר צלצולים בטונים שונים;
* אפשרות תאימות למכשיר שמיעה במצב T (טלקויל) וגם במצב M (מיקרופון);
* אפשרות להבזקי אור כתגובה לצלצול הטלפון;
* אפשרות חיבור לכרית רטט.

תקנה 75(ב)4: אם למבקש השירות אין אפשרות לדבר בטלפון שמשמש את שאר המתאכסנים, יתאפשר שימוש בפקסימיליה או באינטרנט במקום זאת.

תקנה 75(ב)5: במקום שקיימת אפשרות לצפייה בטלוויזיה והאזנה לרדיו, תסופק מערכת עזר אלחוטית אישית לשמיעה.

שירותי דת* (סימן ט"ו)

*מדובר בשירותי דת הניתנים בבית תפילה
תקנה 77: אם בבית תפילה נעשה שימוש קבוע במערכת הגברת קול וכן מספר המושבים עולה על 60 או אם השירות ניתן באופן קבוע ל-60 אנשים או יותר תותקן מערכת עזר קבועה לשמיעה.

שירותי הארחה* (סימן ט"ז)

*מדובר בשירותי הארחה שהם מקום ציבורי לאכסון, כגון בתי מלון, ושאינם לינת שטח

תקנה 81(א)1: יש לספק למבקש השירות מערכת עזר הכוללת טלפון נגיש לאנשים עם מוגבלות שמיעה שיהיו בו האפשרויות הבאות:

* אפשרות להגברת השמע והצלצול;
* אפשרות לבחור מספר צלצולים בטונים שונים;
* אפשרות תאימות למכשיר שמיעה במצב T (טלקויל) וגם במצב M (מיקרופון);
* אפשרות להבזקי אור כתגובה לצלצול הטלפון;

* אפשרות חיבור לכרית רטט.

תקנה 81(א)(2): יש לספק למבקש השירות מערכת עזר אלחוטית לשמיעה לטלוויזיה ורדיו. המערכת תכלול מקלט אישי מסוג אוזניות ומסוג לולאות השראה, וסת עוצמה אישי, סוללות נטענות ומטען נייד.

תקנה 81(א)(3): יש לספק למבקש השירות מערכת התראה מודולרית אלחוטית ניידת למקורות קול המפעילה אמצעי אזהרה בזמן אמת. במערכת צריך להיות חיבור לצלצול טלפון, גלאי עשן, דפיקה בדלת, שעון מעורר או מערכת התראה מרכזית של שירות ההארכה, או שהיא ניתנת לחיבור אליהם. תהיה אפשרות לבחור כל אמצעי התראה: צלצול מוגבר, רטט או הבזק אור. המערכת תכלול יחידת בסיס הפועלת באמצעות חשמל וסוללת גיבוי, יחידת משדרים ויחידת מקלט הפועלת באמצעות סוללות, ותסמן איזה מבין מקורות הקול מופעלים.

תקנה 81(א)(4): ערכת העזר תסומן בסמל הנגישות בגודל 10x10 ס"מ ותכלול הסבר לגבי הציוד והוראות הפעלה בעברית, ערבית ואנגלית.

תקנה 81(ב)(1): מספר ערכות העזר יהיה לפי מספר יחידות האכסון שבמקום ההארכה, וכדלקמן:

* עד 25 יחידות – ערכה אחת. * עד 75 יחידות – שתי ערכות. * עד 100 יחידות – שלוש ערכות.

* עד 200 יחידות – ארבע ערכות. * עד 500 יחידות – שש ערכות.

* מעל 500 יחידות – שבע ערכות+ערכה נוספת על כל 75 יחידות נוספות.

תקנה 81(ב)(2)(א): כאשר ישנן עד שלוש ערכות, מערכת אחת לפחות תכלול שני מקלטי אוזניות ושתי לולאות השראה צוואריות. שאר הערכות תכלולנה מקלט אישי אחד מסוג אוזניות ומקלט אישי אחד מסוג לולאת השראה צווארית.

תקנה 81(ב)(2)(ב): כאשר ישנן יותר מארבע ערכות, לפחות שניים מהן תכלולנה שני מקלטים אישיים מסוג אוזניות ושני מקלטים מסוג לולאת השראה צווארית. שאר הערכות תכלולנה מקלט אישי אחד מסוג אוזניות ומקלט אישי אחד מסוג לולאת השראה צווארית.

תקנה 81(ב)(3): לבקשת מקבל השירות תותקן מערכת עזר לשמיעה ביחידה בה הוא מתאכסן. אם כמות האורחים מבקשי השירות גדולה ממספר המקלטים האישיים הקיימים בערכת העזר לשמיעה, יסופקו מקלטים נוספים מתוך הערכות האחרות שברשות המקום.

תקנה 81(ג): אם אין במקום טלפון או טלוויזיה (למשל: בקתות מסוג "בוגלו"), נותן השירות אינו חייב לספק אמצעי עזר לשמיעה, אך יצטרך להתריע על אירוע חירום באמצעות מסרון לפי הפרטים שמבקש השירות ימסור.

תקנה 82(א)(1): לשימוש של אדם עם מוגבלות, יועמד שירות פקסימיליה בעמדת שירות. התשלום שייגבה יהיה מחירה של שיחת טלפון ליעד אליו שולח האדם את המסמך.

תקנה 82(א)(3): סרטוני הדרכה לגבי השירותים הניתנים במקום יסופקו עם כתוביות בגוף הסרט. אם הן כתוביות סמויות, יינתן למבקש השירות הסבר כיצד להפעיל אותן.

תקנה 82(א)(10): לבקשת מבקש השירות יסופק שלט לתליה מחוץ לדלת חדרו ובו הודעה כי הוא זקוק להודעה או סיוע בפניו חירום.

תקנה 82(ב)(4): נותן השירות יספק מידע על אמצעי העזר הקיימים במקום או שניתן לספק לאורחים.

שירותי מגורים ולינה* (סימן י"ז)

* כדוגמת מעון עובדים או מעונות סטודנטים

תקנה 83(א): יש לספק למתאכסנים עם מוגבלות בשמיעה מערכות עזר לשמיעה בדיוק כפי שמסופקות בשירותי הארחה, והן תכלולנה: טלפון נגיש, מערכת לשמיעת קול טלוויזיה ורדיו ומערכות התראה לצלילים בחדר ולמצבי חירום.

תקנה 83(ב): נותן השירות צריך לפרסם את ההתאמות שהוא מספק, דרכי הגשת הבקשה לקבלת ההתאמות ומועדי הגשת הבקשה.

תקנות 83(ג) ו-83(ד): ניתן להלין אדם ללא מוגבלות ביחידה מונגשת, אך אם מגיע מקבל שירות עם מוגבלות בשמיעה, על נותן השירות להעביר לרשותו את היחידה המונגשת.

נגישות חלופית למקום ציבורי ולשירות ציבורי (פרק ו')

תקנות 86(א) ו-86(ב): נותן השירות צריך לבצע התאמות נגישות חלופיות, אם ניתן לו פטור מביצוע ההתאמות שבתקנות משום שהתקיימה אחת מבין הסיבות הללו:

* ההתאמות שנקבעו בתקנות מהוות נטל כבד מידי [תקנה 86(ב)(1)(א)].

* ההתאמות שנקבעו בתקנות יגרמו לשינוי במהות השירות או לפגיעה מהותית באופיו המיוחד של המקום בשל ערכי ארכיאולוגיה, אדריכלות או טבע [תקנה 86(ב)(1)(ב)].

* לא ניתן לבצע את ההתאמות שנקבעו בתקנות מסיבות הנדסיות ולאחר שמורשה נגישות מתו"ס (מבנה, תשתיות וסביבה) נתן חוות דעת בהתאם [תקנה 86(ב)(2)].

* נציב שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות פטר את נותן השירות מביצוע ההתאמות כפי שנקבעו בתקנות מתוך חשש להתמוטטות כלכלית של המקום [תקנה 86(ב)(3)].

תקנה 86(ה): אמצעי העזר החלופי שייבחר יהיה מותאם לרוב מקבלי השירות ולאחר חוות דעת של מורשה נגישות שירות או מורשה נגישות מתו"ס.

תקנה 86(ז): נותן השירות יפרסם את ההתאמה החלופית שהוא נותן יחד עם פרסום שאר ההתאמות שהוא מספק.

הכשרת עובדים, מינוי רכז נגישות (פרק ז')

תקנה 87: כל נותן שירות חייב ליידע את עובדיו בכל הכרוך במתן שירות נגיש לאנשים עם מגבלות: איסור הפליה, מתן שירות שוויוני וביצוע התאמות נגישות. ההכשרה במקום המעסיק למעלה מ-25 עובדים תעשה באמצעות דפוס או סרטים או לומדות. ההכשרה במקום המעסיק פחות מ-25 עובדים יכולה להינתן בעל-פה.

תקנה 88(א): נותן השירות ינחה את כל נותני השירות, את הממונים עליהם ואת נושאי המשרה במקום העבודה את הנושאים הבאים:

(1) סוגי המגבלות וכיצד יבואו לידי ביטוי בעת קבלת השירות.

(2) כללי התנהגות נאותים, דרך ולשון הפנייה.

(3) כיצד יש לבצע את ההתאמות, תפעול אביזרי העזר, תחזוקתם, הזמנתם ומתן השירות באמצעותם.

תקנה 88(ב): בכל שעות מתן השירות יהיו עובדים שהונחו כיצד להנגיש את השירות, למעט במקרים בהם ניתן שירות ציבורי בשעות שאין בהן עובדים במקום שבו ניתן השירות.

תקנה 89(א): במקום שבו מועסקים יותר מ-25 עובדים שמספקים שירות לציבור, ההדרכה על הנגישות תתבצע באופנים הבאים:

(1) בהתנסות חווייתית (למעט עובדים שתקופת עבודתם הכוללת היא עד שבעה חודשים).

(2) אחת לשנה, באמצעות דפוס או אמצעים דיגיטליים (=סרטונים או לומדות).

(3) הדרכה פרטנית תינתן לעובד שאמור להפעיל את אמצעי העזר.

(4) ההכשרה באמצעים אלו תינתן לכל עובד עד לתום שלושה חודשים מיום תחילת עבודתו, ובאמצעים נוספים בתוך שנה מיום תחילת העבודה.

עובדים שכבר רכשו את ההכשרה באמצעים אלו יהיו פטורים מהכשרה נוספת, אולם יצטרכו לעבור את ההכשרה שתינתן באמצעים נוספים.

תקנה 89(ב): נותן שירות שהוא ארגון שמעסיק יותר מ-25 עובדים, צריך להכין תכנית הדרכה לפי הנחיות הנציבות, והתכנית תאושר על-ידי מורשה נגישות.

תקנה 89(ג): במקום שבו מועסקים פחות מ-25 עובדים, הדרכת העובדים תיעשה בעל-פה, בדפוס ובאמצעים דיגיטליים, ותכלול הסבר על הפעלת אמצעי העזר.

תקנה 89(ה): אם מדובר ברשת, העובדים יעברו הכשרה בכל סניפי הרשת.

תקנה 89(ו): אם מדובר במקום שבו העובדים נותנים שירות חד-פעמי, במשך מספר שעות ביום אחד בלבד, הם לא יצטרכו לעבור הדרכה, אבל זה בתנאי

שיהיה במקום לפחות עובד אחד שעבר את ההכשרה.
תקנה 89(ז): יש לבצע רישום של כל העובדים שהודרכו והוכשרו בנושא, ומתי עברו אותה.

תקנה 90: כל ההוראות החלות על עובדים, יחולו גם על עובדי קבלן ומתנדבים.
תקנה 91(א): נותן שירות שהוא ארגון שמעסיק 25 עובדים לפחות, חייב להעסיק רכז נגישות בארגון.

תקנה 91(ב): הקריטריונים להעסקת רכז נגישות בארגון הם:
* ככל האפשר עובד בתפקיד ניהולי או שעובר הכשרות בתחום הניהולי (תקנה 91(ב)(1)).

* בעל ניסיון מעשי של שנה לפחות בתחום הנגישות וידע בחקיקה בתחום זה או שעבר הכשרה מיוחדת לרכזי נגישות. עם זאת, אם מדובר בארגון שמועסקים בו פחות מ-100 עובדים, הרכז יכול להיות בעל ניסיון של פחות משנה (תקנה 91(ב)(2)).
* אם אפשר, רצוי שהרכז יהיה אדם עם מוגבלות (תקנה 91(ב)(4)).
תקנה 91(ג): הרכז צריך להתעדכן בחידושים בתחום הנגישות אחת לשנה.

החלה הדרגתית (פרק ח') ותחילה והוראות מעבר (פרק ט')

תקנות נגישות השירות פורסמו ב-25.4.2013, ונקבע בהן כי ייכנסו לתוקף שישה חודשים מיום פרסומן ברשומות, כלומר ביום 25.10.2013.
בפועל, תקנות נגישות השירות מורכבות מסעיפים רבים שהוחלט כי ייכנסו לתוקף בתהליך מדורג, בהתאם לכל סוג ומקום של מתן שירות. להלן לוחות הזמנים המוגדרים בחוק להנגשת מקומות ושירותים:
מתן שירות, לרבות: שילוט הכוונה וזיהוי של עמדת מודיעין; מעלית (אלא אם מדובר במעלית חדשה ואז יש להנגיש עד למועד התחלת השימוש בה); עמדות שירות; עמדות מודיעין (אלא אם מדובר בעמדה חדשה ואז יש להנגיש עד למועד תחילת השימוש בה); כריזה קולית וחזותית; וכדלקמן:

מי שאינו רשות ציבורית:

עד 4 מקומות - 22.12.2014 (למעט בשירותי הארחה, כמפורט מטה)
מ-5 מקומות ומעלה - 15% מקומות נגישים עד 22.6.2014, 40% מקומות נגישים עד 22.6.2015, 65% מקומות נגישים עד 22.6.2016 ו-100% מקומות נגישים עד 1.11.2017.

רשות ציבורית:

עד 4 מקומות - 22.12.15
מ-5 מקומות ומעלה - 25.10.2014; 25.10.2015;
25.10.2016; 25.10.2017;
1.11.2018; 25.10.2018

עד 50 בניינים: 100%, 65%, 35%, 15%
עד 100 בניינים: 100%, 65%, 35%, 15%
עד 999 בניינים: 100%, 65%, 35%, 15%
עד 1000 בניינים ויותר: 100%, 30%, 20%, 10%

מתן שירות, לרבות: מסירת מידע באמצעי תקשורת נוספים, מערכת ניתוב שיחות טלפון, מלווה, פינוי וחילוץ, פטור מתשלום למלווה של אדם עם מוגבלות במקומות ציבוריים מסוימים, אירועים בפני קהל (שפת סימנים, תמלול והקרנת טקסט) וכתוביות בסרטים בשפת הסרט - עד **1.7.2014**.

מתן שירות, לרבות: פרסום התאמות הנגישות והתאמות בנהלי, נוהגי והליכי השירות - **1.7.2014** ואילך באופן שוטף.

מתן שירות, לרבות: יידוע צוות העובדים בחובות על פי החוק והדרכת עובדים ומנהלים באמצעות דפוס ואמצעים דיגיטליים (כל שנה) - החל מ- **25.10.2014**.
מתן שירות, לרבות: שירותי אינטרנט לתכנים חדשים והדרכת עובדים ומנהלים באמצעות התנסות חווייתית - עד **25.10.2015**.

מתן שירות, לרבות: שירותי אינטרנט לתכנים קיימים והאפשרות שרכז הנגישות יהיה אדם שאינו בעל הכשרה או ניסיון בתחום - עד **25.10.2016**. חלופות למסירת מידע בעל-פה - עד **1.7.2015**.

אירוע באתר הנערך ע"י רשות הטבע והגנים - ב-40% מהמקומות החל מ-**1.7.2015**, ב-65% מהמקומות החל מ-**1.7.2016** ובכלל המקומות לא יאוחר מ-**21.10.2018**.

התאמות ביחידות אכסון מיוחדות (חדרים נגישים) ושמירת החדרים הללו עבור לקוחות עם מוגבלות:

עד **1.11.2017** (למעט, אם ביום **25.10.2013** היו מצויות במקום שבו ניתן שירות ההארכה יחידות אכסון מיוחדות, שאז יש לבצע התאמות אלו עד יום **22.6.2015**).
הנגשת שמע בחדרי אירוח - עד **1.11.2015**.

מאחר שהמועדים משתנים מידי פעם, לקבלת מידע על מועדי החלת ההוראות של תקנות הנגישות לשירות, יש לבדוק באתר של נציבות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (טופס מס' 2 בקישור הבא):

<http://index.justice.gov.il/Units/NetzivutShivyon/MercazHameidaLenegishut/KelimUtfasim/Pages.Tfasim.aspx>

במידה ומצאתם שמקום אינו מונגש
או שהוראה שבתקנות אלו היתה
צריכה להתקיים אך בפועל
לא מבוצעת, ניתן לפנות למנהלת
תחום הנגישות במרכז בקול לנגישות
באמצעות

דואר אלקטרוני info@bekol.org
טלפון 03-5257001 פקס: 03-5257004

אודות בקול - ארגון כבדי שמיעה ומתחרשים (ע"ר)

ארגון בקול הינו עמותה ללא כוונות רווח הפועלת מאז שנת 1997 למען שיפור איכות החיים של אנשים כבדי שמיעה מעל גיל 18 באמצעות חקיקה וסינגור, קידום נגישות, העלאת מודעות לנושא הירידה בשמיעה, הסרת מחסום הבושה, עידוד אנשים כבדי שמיעה להתמודד עם המגבלה ופועלת להעצמה, שוויון הזדמנויות ושילוב של כבדי השמיעה בישראל בכל תחומי החיים, כך שיוכלו למצות את כישוריהם, בכל תחום, על פי נטיות ליבם.

העמותה פועלת בפריסה ארצית בתחומים הבאים:

מתן מידע ותמיכה והגברת מודעות לנושא הירידה בשמיעה, למען קידום שילובם של אנשים כבדי שמיעה בתעסוקה, בהשכלה, בחיי המשפחה, התרבות והקהילה, באמצעות תחנות מידע ותמיכה ליד מכוני שמיעה ברחבי הארץ; קו מידע ותמיכה ארצי המופעל על-ידי מתנדבים; מאגר מידע באינטרנט; מרכזי תצוגה לאבזירי עזר, מרכז השאלת מכשירי FM, ניידת שמיעה ארצית; יעוץ אודילוגי פרטני; יעוץ אודילוגי קבוצתי; קורסים סדנאות והדרכות, קבוצות תמיכה וקבוצות לעזרה עצמית.

קידום נגישות והשגת שוויון זכויות: נגישות הולמת לאנשים כבדי שמיעה הכרחית לשוויון זכויות והזדמנויות ולהשתלבות בחברה. אנו פועלים להגברת המודעות והנגשת שירותים בכל התחומים, כגון: בריאות, חינוך, השכלה גבוהה, תרבות ועוד ולמען ייצוג עניינם של כבדי השמיעה בפני רשויות ומוסדות.

הפעלת המרכז לחיים עצמאיים ת"א – יפו מרכז רב שירותי קהילתי המנוהל על-ידי אנשים עם מגבלות ומיועד להם. הפרויקט מיסודו של "בקול", מסד נכויות-שותפות לתכנון ופיתוח שירותים לקידום ושילוב אנשים עם מגבלות בקהילה מיסודם של ג'וינט ישראל, ממשלת ישראל, קרן משפחת רודרמן ועיריית ת"א-יפו המרכז הוקם בסיוע הפדרציה היהודים בטיידוור, וירג'יניה.

הישגי הארגון:

הגדלת מימון מכשירי שמיעה בסל הבריאות 2011 לגילאי +65.
העלאת המודעות לנושא כבדות השמיעה בקרב הציבור הרחב ובקרב אנשי מקצוע.

מימון מלא בסל הבריאות של שתל השכלול שמסייע למאות אנשים לשמוע מחדש.

חוק כתוביות בטלוויזיה - בשנת 2005 נחקק חוק הכתוביות בטלוויזיה, הקובע כי עד לשנת 2015 ילוו כל תכניות הטלוויזיה תוך עשור כל התכניות בטלוויזיה, הן המוקלטות והן התכניות בשידורים חיים יהיו מלוות בכתוביות עבור אנשים כבדי שמיעה.

שותפות בחקיקת חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, כולל פרק הנגישות. הקמת שלושה מרכזי תצוגה והדרכה לאנשים כבדי שמיעה ב-3 הערים הגדולות. ליווי הנגשת עשרות מוסדות ציבור לאנשים כבדי שמיעה.

חלוקת מאות מכשירי שמיעה למעוטי יכולת.

הפעלת ניידת שמיעה ארצית בפריפריה, ומטרתה צמצום פערים בקרב אוכלוסיות אשר חסרות בידע ובמודעות לנושא הירידה בשמיעה.

קיום עשרות הרצאות בשנה בפני אלפי אנשים בנושא הירידה בשמיעה.

עשרות אנשים בשנה מקבלים יעוץ אודיולוגי מקצועי, ללא תשלום, ומשפרים את יכולת ההסתגלות שלהם למכשירי שמיעה ולאבזרי עזר לשמיעה.

קיום קורסים סדנאות, והדרכות – למתן כלים להתמודדות עם הירידה בשמיעה והשלכותיה.

- הפעלת קבוצות תמיכה ופעילות חברתית ברחבי הארץ

העמותה מוכרת לצורכי קבלת תרומות על-פי סעיף 46 א' לפקודת מס הכנסה. לקבלת מידע נוסף ניתן לפנות לבקול, טלפון 03-5257001 או לדואר אלקטרוני info@bekol.org ובאתר האינטרנט: www.bekol.org

מרכז בקול לנגישות ללקוי שמיעה ע"ש ד"ר וולף צגלה לשירותכם!

מרכז ארצי לתצוגה של אביזרי עזר לשמיעה ולהדרכה על ירידה בשמיעה, זכויות ושיקום שמיעה. המרכז מותאם כולו לצרכים של אנשים לקויי שמיעה ומשמש מודל ייחודי של נגישות ללקויי שמיעה לקובעי מדיניות ואנשי מקצוע.

< אביזרי עזר - התצוגה מקיפה של מגוון אביזרי העזר הקיימים, המאפשרת התנסות אישית וחוויתית בכל האמצעים הטכנולוגיים: פתרונות לטלוויזיה, פתרונות לטלפון ולטלפון סלולארי, מערכות הגברה אישיות לשימוש בבית, בעבודה ובמקומות ציבוריים, ואמצעי התרעה ובטיחות, תצוגה אינטראקטיבית של מגוון מערכות הגברה לשימוש במוסדות ציבור המותאמות לצרכים של אנשים עם ירידה בשמיעה ומיעדת להרצאות, להדרכות, להצגות לדלפקי שירות ולישיבות.

< מרכז השאלת FM - המרכז הוקם במטרה לאפשר לכל אדם כבד שמיעה ליהנות משימוש בטכנולוגיה ולאור העלות הגבוהה של המערכות.

< הדרכות במרכז ניתנות הדרכות אודות הירידה בשמיעה, שימוש באביזרי עזר לשמיעה ואפשרויות השיקום.

< ייעוץ וליווי מקצועי לארגונים, למוסדות ולמקומות עבודה בנושא הנגישות לאנשים לקויי שמיעה, כולל הדרכה של הצוות.

ניתן להזמין הרצאות והדרכות למוסדות, ארגונים ונותני שירותים בגופים ציבוריים ופרטיים ברחבי הארץ. ההדרכות מיועדות להנהלות, לצוותי עובדים, לקובעי מדיניות ולקהל הרחב.

מרכז ארצי לתצוגה ושיקום שמיעה

להזמנת הדרכה ופרטים נוספים:
בקול ארגון כבדי שמיעה ומתחרשים (ע"ר)
טל': 03-5257001 פקס: 03-5257004
או באמצעות דואר אלקטרוני
info@bekol.org